

Ἐξαιροῦνται ὀλίγα, οἷον

traho—contraho.

maneo—remaneo, remāies.

Σημείωσις. Τὸ θέσει μακρὸν α τρέπεται ἐνίοτε εἰς ε, οἷον

spargo—dispergo.

scando—descendo.

β') Τὸ βραχὺ ε ποτὲ μὲν τρέπεται εἰς βραχὺ ἰ, ποτὲ δὲ μένει ἀτρέπτων, οἷον

teneo—abstineo, abstīnes.

lego—colligo.

fero—affēro.

gero—congēro.

γ') Τὸ α τρέπεται εἰς ἰ, οἷον

caedo—concīdo.

quacro—conquīro.

Ἐξαιρεῖται μόνον τὸ haereo, π. γ. cohaereo.

δ.) Σημειωτέον ὅμως, ὅτι ὁ δυσύλλαθος παρακείμενος καὶ τὸ δυσύλλαθον σουπίον, ἐξαιρουμένων ὀλίγων τινῶν, ἐκτείνουσι τὰ βραχέα φωνήεντα ἢ μακρύνουσι τὴν ῥιζικὴν συλλαβὴν διὰ προσθέσεως συμφώνου, καὶ διὰ τοῦτον τὸν λόγον δὲν ἐπιδέχονται τὴν τροπὴν, οἷον

colligo, collēgi, collectum, colligere.

corrigo, correxi, correctum, corrigere.

Ὅπου τοῦτο δὲν συμβαίνει, τρέπονται καὶ οἱ εἰρημένοι χρόνοι, οἷον

cohibeo, cohibui, cohitum, cohibere.

contineo, continui, cotentum, continere.

Σημείωσις. Τὸ θέσει μακρὸν α τοῦ σουπίου τρέπεται ἐνίοτε εἰς ε, οἷον

factum—confectum, cantum—succentum.

ε) τὸ ἀπαρέμφατον, φυλάττον πάντοτε τὴν ποσότητα τοῦ ἐνεστώτος. λαμβάνει καὶ τὴν αὐτὴν τροπὴν, καθὼς δεικνύουσιν τὰ ἀνωτέρω ἀναφερόμενα.

ς') Ὁ διπλασιασμός τῶν πλειοτέρων ἀνωμάτων ἀποβάλλεται εἰς τὴν σύνθεσιν, οἷον tendo, tetendi—extendo, extendi. Πλειότερα παραδείγματα τούτων τῶν κανόνων παρέχουν οἱ κατάλογοι τῶν ἀνωμάτων ῥημάτων